

Arrest

nr. 95 105 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 18 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 november 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 20 augustus 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Limbu, bent u afkomstig uit Jaljale VDC (Village Development Committee), ward 7, in Terathum district, en heeft u de Nepalese nationaliteit. U werkte in uw eigen kledingzaak tot u op 10/02/2065 (Nepalese kalender, stemt overeen met 23 mei 2008 in de Gregoriaanse kalender) uw zaak verkocht en zich aansloot bij de Pallo Kirat Limbuwan Rastriya Manch partij, een ondergrondse partij die naar onafhankelijkheid van een eigen Limbuwanstaat streeft. Als actief lid stond u in voor de publiciteit. Gedurende de twee jaar dat u lid was van de partij woonde u afwisselend in uw geboortedorp Jaljale en bij vrienden van de partij in Dharan (Sunsari district). Op 25/05/2068 (11 september 2011) was u in een minibus samen met nog een vijftien- tot twintigtal andere leden van de partij onderweg naar Ilam (Ilam district) voor een partijontmoeting. Onderweg werden jullie door een politiepatrouille tegengehouden die jullie controleerde. Toen de agenten merkten dat jullie papieren bij hadden van die ondergrondse partij en onderweg waren naar een meeting, namen ze jullie mee naar het politiekantoor van Birtamod (Jhapa district). Daar werden jullie een week vastgehouden en meermaals ondervraagd. Uiteindelijk werd u op 01/06/2068 (18 september 2011) vrijgelaten met de waarschuwing u in de toekomst niet meer in te laten met die partij, anders zou u een gevangenisstraf riskeren en zou uw leven niet langer gegarandeerd zijn. Na uw vrijlating discussieerde u nog met vrienden over de partij, maar u nam niet meer openlijk deel aan activiteiten van de partij. Hierdoor had u ook geen problemen meer met de politie. Toch besloot u twee maanden na uw arrestatie Nepal te verlaten. U had schrik dat wanneer u nog langer in Nepal zou blijven, u verleid zou worden om opnieuw actief lid te worden van de partij en dan andermaal problemen zou krijgen met de politie. U verbleef nog een week in Kathmandu voor u op 23 november 2011 (07/08/2068) Nepal verliet met een vals Nepalees paspoort. Via Delhi en Frankrijk kwam u op 28 november 2011 (12/08/2068) aan in België, waar u de dag nadien, op 29 november 2011 (13/08/2068) asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw citizenship card (identiteitsbewijs), uitgereikt in Jaljale; uw rijbewijs, uitgereikt in Jaljale op 28/04/2053 (12 augustus 1996); uw lidkaart van de Pallo Kirat Limbuwan Rastriya Manch partij, uitgereikt in 2065 (2008); een donatiebewijs dat u in 2065 (2008) 5000 Nepalese roepies schonk aan de partij; een verklaring van uw partij gericht aan de Belgische regering met de vraag u bescherming en onderdak te geven omdat u door de veiligheidsdiensten in Nepal gezocht wordt, uitgereikt op 15/07/2068 (1 november 2011); een verklaring van de districtspolitie in Birtamod (Jhapa district) waarin vermeld wordt dat u op 25/05/2068 (11 september 2011) gearresteerd werd en u een verklaring moest ondertekenen waarin staat dat u geen anti-nationalistische acties meer mag ondernemen, uitgereikt in Jhapa op 01/06/2068 (18 september 2011); een schets van de negen districten die een Limbuwanstaat willen vormen; en drie lokale kranten met allerlei regionaal nieuws over de Limbu.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde Nepal te hebben verlaten omdat u vervolging vreest door de politie wegens uw lidmaatschap van en activiteiten voor de ondergrondse Limbuwanpartij Pallo Kirat Limbuwan Rastriya Manch (CGVS I, p. 19; CGVS II, p.13). Een aantal tegenstrijdigheden en ongerijmdheden zorgen er echter voor dat er aan de door u ingeroepen problemen met de politie (arrestatie) en vrees voor vervolging door de politie na een eerste waarschuwing maar weinig geloof gehecht kan worden. Zo hebt u vooreerst niet aannemelijk gemaakt na uw aanhouding nog steeds lid te zijn geweest van de partij. U verklaarde aanvankelijk meermaals dat u na uw arrestatie door de politie op 25/05/2068 (11 september 2011) geen lid meer was van de partij (CGVS I, p. 19; CGVS II, p. 2-3). Later beweerde u na uw aanhouding wel nog steeds lid geweest te zijn van de partij en nog steeds ingestaan te hebben voor de communicatie en het overtuigen van mensen (CGVS II, p. 9-10). Bij confrontatie repliceerde u de vraag verkeerd begrepen te hebben (CGVS II, p. 10), wat gelet op de duidelijkheid van de initiële vraag ('Tot hoelang bleef u lid van de partij?', CGVS II, p. 2) een weinig overtuigende uitleg is. Even later wijzigde u uw verklaring opnieuw en beweerde u na uw arrestatie niet meer actief deel te hebben genomen aan activiteiten van de partij (CGVS II, p. 10, 13). Voorts, wat betreft de arrestatie, sprak u

aanvankelijk over een groep van 15 leden die allen werden opgepakt (CGVS I, p. 16-17), terwijl u het in uw tweede verklaring had over een groep van rond de 20 leden waarvan u niet wist of ze allen werden gearresteerd (CGVS II, p. 5). Verder is het opmerkelijk dat u over de door u aangehaalde arrestatie van een relatief grote groep mensen geen enkel begin van bewijs kon neerleggen. Uw bewering dat dergelijke berichtgeving gecensureerd wordt door de Nepalese overheid (CGVS II, p. 11) is maar weinig aannemelijk in het licht van uw herhaalde verklaringen dat uw partij door de overheid als verraders wordt aanzien (CGVS I, p. 16; CGVS II, p. 5). Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat over een dergelijke arrestatie juist wel zou worden bericht. Bovendien legde u meerdere kranten neer die volgens uw verklaringen specifiek over de Limbu berichten. Echter, ook hierin zou volgens u niets over de arrestatie verschenen zijn (CGVS II, p.11), wat toch merkwaardig te noemen is. Tot slot kunnen de nodige bedenkingen worden geformuleerd bij de twee documenten die u wel neerlegde ter staving van uw asielrelaas, met name de verklaring van uw partij en de verklaring van de districtspolitie te Birtamod. Zo strookt de inhoud van de verklaring van uw partij niet met uw eigen verklaringen. In de verklaring van uw partij d.d. 1 november 2011 staat immers dat u gezocht wordt door de veiligheidsdiensten in Nepal, terwijl uit uw persoonlijke verklaringen meermaals blijkt dat u na uw eenmalige arrestatie van 11 september 2001 geen concrete problemen meer had met de politie (CGVS II, p.10, 12-13). Inzake de verklaring van de districtspolitie is het geenszins aannemelijk dat de politie zelf in een officieel document zou schrijven dat u, indien u opnieuw activiteiten zou ontplooiën, dan levenslang in de gevangenis zal belanden en dat uw leven niet gegarandeerd zal zijn. Er kan gelet op wat voorafgaat dan ook zeer ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze stukken.

Wat er ook van zij, u heeft onvoldoende elementen aangebracht om te kunnen besluiten tot een actuele vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie of een actueel reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde dat er na uw eenmalige arrestatie, waarbij u werd vrijgelaten met een waarschuwing u niet langer in te laten met uw partij, geen formele klacht tegen u kwam (CGVS II, p. 12-13) en dat u na uw arrestatie geen concrete problemen meer kende met de politie (CGVS II, p. 13). U verduidelijkte dat u Nepal uiteindelijk evenwel toch verliet omdat u, indien u langer was gebleven, vroeg of laat terug zou hebben moeten keren naar uw partij en dan het risico gelopen zou hebben om wel terug in de problemen te komen met de autoriteiten (CGVS II, p. 13). Uw uitleg in dit verband is echter louter hypothetisch. Hoe dan ook heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet (permanent) elders in Nepal buiten de Limbuwanregio, bijvoorbeeld in Kathmandu, zou kunnen vestigen om aan de druk in uw thuisregio om (terug) actief te zijn voor de Limbuwanpartij te ontsnappen en aldus potentiële nieuwe problemen met de autoriteiten te vermijden. U repliceerde in dit verband dat u er nooit aan dacht om bijvoorbeeld in Kathmandu te gaan wonen en dat, indien u daar zou verblijven, uw vrienden van de partij u daar misschien toch zouden kunnen vinden en u overtuigen om terug bij de partij te komen (CGVS II, p. 13). Dit is echter geenszins een afdoende verklaring om een veilig intern vluchtalternatief voor u, bijvoorbeeld naar Kathmandu, a priori uit te sluiten, temeer het hier louter blote veronderstellingen betreft die niet gestoeld zijn op enig objectief gegeven.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen geenszins. Uw citizenship card en rijbewijs bevatten persoonlijke gegevens die door mij niet worden betwist. Uw lidkaart van de Limbuwanpartij Pallo Kirat Limbuwan Rastriya Manch en uw bewijs van donatie aan de partij, tonen aan dat u in 2065 (2008) lid was van de partij, maar leveren op zich geen bewijs van de door u geschetste persoonlijke problemen met en vrees voor de politie. De verklaringen van uw partij en van de districtspolitie te Birtamod kwamen hierboven reeds ter sprake. De schets van de 9 oostelijke districten is enkel een geografische weergave van het Oostelijke deel van Nepal, maar niets meer. Met betrekking tot de drie Limbu-kranten die u neerlegde gaf u expliciet aan dat in geen van deze kranten artikelen staan die voor u persoonlijk relevant zijn (CGVS I, p. 15).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als “*enigste middel*” de volgende schendingen in:

- *Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;*
- *Schending van artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag van Genève;*
- *Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.*”

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Nepal te zijn ontvlucht omdat hij er omwille van zijn vroegere activiteiten voor de ondergrondse, politieke partij “*Pallo Kirat Limbuwan Rastriya Manch*” problemen kreeg met de autoriteiten, en vreesde dat indien hij in Nepal bleef, hij niet aan de verleiding zou kunnen weerstaan om deze te hervatten.

3.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. De commissaris-generaal wijst op ernstige tegenstrijdigheden en ongerijmdheden in verzoekers verklaringen inzake elementaire gegevens zoals zijn engagement voor de partij na zijn arrestatie en het aantal kompanen die tevens werden gearresteerd en bovendien zijn verzoekers verklaring tevens in strijd met de inhoud van documenten die hij zelf neerlegde, wat de geloofwaardigheid van het asielrelaas onderuithaalt. Voorts kan niet worden ingezien dat verzoeker, die niet werd vervolgd na zijn eenmalige arrestatie en sindsdien ook geen problemen meer kende met de Nepalese autoriteiten, zijn land diende te ontvluchten omdat hij nood had aan internationale bescherming.

3.4. Verzoeker voert aan dat hij “*was wel degelijk nog actief lid na z'n arrestatie. Hij bleef dezelfde taak ontvoeren [lees: uitvoeren] als voordien, namelijk het overtuigen van mensen om bij de partij te komen. Na dit arrestatie deed het dit wel meer in het geheim.*” Verzoeker meent ook dat “*Er was duidelijk een misverstand tijdens het eerste verhoor bij verweerder en verzoeker heeft dit ook onmiddellijk verduidelijkt*”. Inzake zijn tegenstrijdige verklaringen over het aantal kompanen die bij zijn arrestatie aanwezig waren en al dan niet ook werden opgepakt, argumenteert verzoeker dat hij “*had het tijdens het eerste verhoor over 15 personen en in het tweede over rond de 20. Dat is zelfs geen tegenstrijdigheid.*”

3.4.1. De Raad wijst verzoeker erop dat zijn pogingen in het verzoekschrift om de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen te verduidelijken en/of te minimaliseren, echter geen grondslag vinden in het administratief dossier. Uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoeker duidelijk verklaarde dat hij na zijn arrestatie “*weg[ging] van de partij want ze was ontbonden*” (gehoorverslag CGVS, 3.4.2012, p. 19) en “*tot hoe lang was u lid van de partij? Tot 25/05/2068*”, wat de dag van zijn arrestatie is (gehoorverslag CGVS 27.4.2012, p.2-3). Waar verzoeker meent dat de tegenstrijdigheid het gevolg is van een “misverstand” en argumenteert dat hij hier op het gehoor reeds op gewezen heeft, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker nadat hij geconfronteerd werd met een tegenstrijdigheid en gewezen werd op zijn eerdere, andersluidende verklaringen, verklaarde “*Misschien verstond ik uw vraag niet goed*” (gehoorverslag CGVS 27.4.2012, p.10), waaruit bezwaarlijk kan worden afgeleid dat het een misverstand betreft, temeer nu hij zoals blijkt uit wat voorafgaat meer dan eens verklaarde dat hij na zijn

arrestatie niet meer actief was, wat hij ter terechtzitting bevestigde. Ook inzake het aantal kompanen stelt de Raad vast dat verzoeker aanvankelijk verklaarde *“we waren met 15”* (gehoorverslag CGVS, 3.4.2012, 9.16) en nergens uit blijkt dat hij aan dit precieze aantal twijfelde. Aldus kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zich op het volgende verhoor dit precieze aantal niet herinnerde. Aangezien hij in dit tweede gehoor zelfs niet met zekerheid kon zeggen of al deze personen net als hem gearresteerd werden komt de waarachtigheid van zijn relaas in gedrang. Immers kan niet worden ingezien waarom verzoeker deze eenvoudige feiten niet eenduidig kan verklaren wanneer hij deze in werkelijkheid zou hebben ervaren en meegemaakt.

3.5. De documenten die verzoeker neerlegde kunnen verzoekers asielmotieven evenmin onderbouwen. Verzoeker legde een citizenship card en zijn rijbewijs neer ter staving van zijn identiteit die niet ter discussie staat. Wat de partijkaart en het donatiebewijs betreft, daargelaten dat deze stukken enkel kunnen aantonen dat verzoeker deze partij (financieel) steunde zijn ze geenszins een bewijs van recent actief lidmaatschap. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers betrokkenheid destijds bij deze partij evenmin wordt betwist. Met betrekking tot de partijgetuigenis en de verklaring van de districtspolitie wijst de commissaris-generaal er terecht op dat de getuigenis inhoudelijk niet strookt met verzoekers verklaringen en dat het zeer merkwaardig is dat de politie in een document zou schrijven dat verzoeker indien hij zich opnieuw politiek engageert, hij levenslang zal worden opgesloten. Verzoeker maakt gewag van *“een vergissing van de organisatie bij het opstellen van het document”* en argumenteert verder dat *“Nepal is één van de armste en minst ontwikkelde landen ter wereld. Er kunnen geen Westerse maatstaven toegepast worden bij de beoordeling van de werking van de politie in Nepal. Het is heel goed mogelijk dat een “niet zo verstandige” politieambtenaar in Nepal deze dreiging ten overstaan van verzoeker op papier gezet heeft.”* Aldus komt verzoeker echter niet verder dan het in vraag stellen van de betrouwbaarheid en bewijswaarde van de documenten die hij zelf neerlegt. Voorts toont verzoeker evenmin aan dat de schets van de negen districten die een Limbuwanstaat willen vormen en de drie lokale kranten met regionaal nieuws die op hem geen betrekking hebben, enigszins relevant zijn voor zijn asielaanvraag. De commissaris-generaal oordeelt dan ook terecht dat verzoeker nalaat de kern van zijn asielrelaas te staven, met name zijn arrestatie door de politie. Verzoeker biedt hiervoor evenmin een aannemelijke verklaring, en het verzoekschrift beperkt zich tot het louter herhalen van zijn ongestaafde beweringen op het CGVS, met name dat *“Er wordt bijna niets over de Limbuwan partij gezegd of geschreven in de media”* terwijl verzoeker rechtstreeks zou ingelicht zijn, indien hij lid is van deze partij. De neergelegde documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen.

3.6. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.7. Daargelaten de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas kan volledigheidshalve worden toegevoegd dat verzoeker evenmin aantoonde dat hij aan zijn voorgehouden problemen niet kan verhelpen door zich elders in Nepal te vestigen. De louter hypothetische bewering dat hij mogelijk ook elders in Nepal niet aan de verleiding zou kunnen weerstaan om zich opnieuw met politieke activiteiten in te laten, is niet ernstig en doet hieraan dan ook geenszins afbreuk.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK